

[Ole Espersen]

specielt over for voldsdømte her; så må det i hvert fald være sket administrativt, for det er ikke sket i kraft af beslutninger i Folketinget.

Samfundstjenesten nævnte fru Annelise Gotfredsen også. Samfundstjenesten blev vedtaget med Det Konservative Folkepartis stemmer, og tiltalefrafald, når det drejer sig om de unge, er ikke noget, der har med volden at gøre her, for dér gives der netop ikke tiltalefrafald. Når man siger det i forbindelse med denne debat, må man få indtryk af, at der gives en lang række tiltalefrafald i de tilfælde, hvor der er begået vold, og sådan er det ikke. Jeg må derfor konstatere, at der var tale om en – forhåbentlig ubevidst – misinformation.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er jo alt sammen meget smukke tekniske forklaringer, hr. Ole Espersen kommer med, men der har dog været tale om strafnedsættelse ved disse forbrydelser. Ved voldtægtsforbrydelserne har der været tale om ændring af straffene, og med hensyn til tiltalefrafald og betingede domme kan det da være, at hr. Ole Espersen opfatter det sådan, at det skyldes omtalen af vold. Men vi har jo i denne debat diskuteret mange forhold, som kan fremkalde voldsforbrydelser og bevirke en demoraliserende indstilling hos de unge, og jeg vil holde fast ved, at det tror jeg det gør, når man ikke i tide mærker en ordentlig konsekvens af den lovovertrædelse, man begår.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke blande mig så meget i debatten mellem hr. Ole Espersen og fru Annelise Gotfredsen, for jeg har andet, jeg godt vil bruge mine få minutter til, men vi har da ikke sat straffen ned for voldtægt, fru Annelise Gotfredsen; vi har lavet om på paragrafferne og indholdet i dem. Generelt har vi ikke sat straffen ned for voldtægt i de sidste 10-15 år.

Og så vil jeg godt sige med hensyn til samfundstjenesten, at det er i ganske, ganske få tilfælde, man har forsøgt at anvende den også over for folk, der var dømt for vold, og det er vel inden for forsøgsbeslutningens rammer, at det kunne gøres, netop for at prøve, om den også kunne bruges dér. I øvrigt er det noget, vi vil komme til at drøfte senere også.

Så vil jeg sige her i anden omgang til justitsministerens opsummering – vi kender jo justitsministerens evne til at opsummere og så bruge sine opsummeringer senere – at jeg tror, justitsministeren har ret i alt, hvad han opsummerede, men jeg vil bare lige sikre mig, at han ikke tager SF med i en konklusion i dag om, at man støtter de forslag, der måtte komme på straffelovsområdet, for selvfølgelig skal vi se dem først, og selvfølgelig kan vi ikke i dag stå og sige ja til øgede straffe på forskellige områder, som vi ikke kender.

Hr. Poulsgaard syntes ikke, at vi fik ret meget ud af debatten. Dertil vil jeg sige, at det, Fremskridtspartiet gerne ville have haft ud af debatten, var, at vi vedtog den foreslåede motiverede dagsorden, men jeg vil egentlig godt spørge hr. Poulsgaard, hvad de voldsramte kvinder ville have fået ud af, at vi havde fået et overslag over, hvor store tillægsbevillinger politiet skulle have for at løse opgaver i Christiania og BZ-stjålne ejendomme. Det er Fremskridtspartiets forslag til, hvad vi skulle have haft ud af denne debat, og det havde vel ikke hjulpet de voldsramte kvinder. Jeg tror ærlig talt nok, at SF's indsats gennem årene har hjulpet de voldsramte kvinder mere. Vi har faktisk arbejdet meget energisk for at få en bedre offererstatningslov. Vi har arbejdet meget energisk herinde og ude i alle amter og kommuner for oprettelse af krisecentre. Vi har også foreslået steder, hvor mænd, der var blevet udsat for vold, kunne gå hen og få behandlet deres psykiske problemer, så det, hr. Poulsgaard siger, passer selvfølgelig ikke. Men nu hører jeg jo heller ikke til de kvinder, som hr. Poulsgaard desværre blev nødt til at takke, og det kan jeg jo så være glad for.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde til hr. Poulsgaard i mit andet indlæg, at det er forkert at skelne mellem dem, der måtte tage våben med i byen for at forsvare sig, og dem, der måtte komme til at begå forbrydelser ved at bruge våben. Der er allerede i dag flere af dem, der tager våben med i byen, som siger og mener, at de tager dem med for at forsvare sig. Så kommer de i håndgemæng, og så bruger de dem, og det ville selvfølgelig blive udvidet helt uoverskueligt, hvis man skulle følge hr. Poulsgaards forslag om, at vi alle sammen nu skulle være udstyret med våben, når vi gik i byen.